श्तास्मिन्नत्रे श्रूरो वसूनामष्टमो वसुः। मावित्र इति विख्यातः प्रविवेश मक्रार्णां ॥ ३०॥ मन्यैः परिवृतो कृष्टिनीनाप्रक्रणोयतैः। त्रासयन् शत्रुसैन्यानि प्रविवेश र्णाातिरं ॥ ३१॥ ग्रयो पर्गे मक्वोयों वष्टा पुषा च तो समं। निर्भयौ सक् सैन्येन तदा प्रविशतां रूणे ॥ ३२॥ ततो युद्धं समभवत् सुराणां सक् राचिसः। क्रुद्धानां जयकामानां समरेघानवर्तिनां ॥३३॥ ततस्ते राच्नमाः सर्वे विबुधान् समरे स्थितान्। नानाप्रक्रणीय रिर्ज्यः शतसक्स्रशः ॥ ३४॥ देवाश्च राचमान् घोरान् मकावीर्यपराक्रमान्। समरे विमलः शस्त्रेरुपनिन्युर्यमन्तयं ॥ ३५॥ श्तिस्मिन्नतरे राम सुमाली नाम राज्ञमः। नानाप्रक्रणैः क्रइस्तत् मैन्यं सोजभ्यवर्तत् ॥ ३६॥ स दैवतबलं सर्व नानाप्रक्रणैः शितैः। व्यधंसयत संक्रद्धो वायुर्जलधरं यथा ॥ ३७॥ ते मक्वाणवर्षश्च श्रूलप्रामश्च दारुणैः। क्न्यमानाः सुराः सर्वे न व्यतिष्ठत संक्ताः ॥ ३६॥ ततो विद्राव्यमाणेषु दैवतेषु सुमालिना। वसूनामष्टमो भागः सावित्रो वै व्यवस्थितः ॥ ३१॥